

“How can we cure Burma’s Health System?”

မြန်မာနိုင်ငံမှာ အဓိကခြိမ်းခြောက်ခံနေရတဲ့ ရောဂါတွေက အိတ်ချ်အိုင်ဗွီ/အေအိုင်ဒီအက်စ်၊ ငှက်ဖျားရောဂါနဲ့ တီဘီရောဂါ။ လူနာ ၂ သိန်း ၃ သောင်းကျော် အောင်ရောဂါခံစားနေရသူတွေရှိတယ် သူတို့အတွက် ဆေးဝါးမပေးနိုင်သေးတာလဲ ခြိမ်းခြောက်မှုတခု။ ဆေးယဉ်တီဘီနဲ့ ငှက်ဖျားရောဂါပြဿနာတွေလဲ အများကြီး။ ဒါတွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကာကွယ်ရေးပိုင်း အသိပညာပေးမှုတွေလည်း အများကြီးလိုသေးတယ်။

ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း - ဥက္ကဋ္ဌ အမျိုးသားကျန်းမာရေးကွန်ယက် (အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်)

“The most threatening diseases in Myanmar are HIV/AIDS, Malaria and TB. There is not enough medicine to treat the over 230,000 AIDS patients in the country and that creates a major threat. Problems with chronic TB and Malaria are also huge. We still need to increase awareness in order to protect people from being affected by these diseases.”

Dr. Tin Myo Win (President National Health Network –NLD)

ပြည်သူက အသိပညာပိုင်းဆိုင်ရာအားနည်းနေသေးတယ်။ ဆေးရုံမှာ ကုသဖို့ဆေးဝါးရှိတယ်၊ ဆရာဝန်တွေရှိနေတာတောင် လူထုက ဆေးရုံလာဖို့ အခက်အခဲတွေရှိနေတယ်..သွားလာရေးရော၊ သူတို့ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါက ဆေးရုံဆေးခန်းသွားသင့် မသင့်ဆိုတဲ့ အသိပညာ အခက်အခဲပါရှိနေတယ်။ ဒါ့အပြင်ကို ဆေးရုံဆေးခန်း လာမပြန်တော့ လူတန်းစားတွေလည်း အများကြီးရှိနေတယ်။

ဒေါက်တာမီမီကို - အထွေထွေရောဂါကုဆရာဝန်

“People still lack knowledge. Even though the hospitals have the medicines and doctors to cure patients, access to hospitals and transportation is still difficult. People also face difficulties in deciding whether or not they should go to hospital to cure their diseases. And there are lots of patients who still don’t come and seek treatment at hospitals and clinics.”

Dr.Mie Mie Ko (General Practitioner)

ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနအနေနဲ့ ရောဂါကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်ဖို့ ဘတ်ဂျက်က ကုသရေးလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ ဘတ်ဂျက်လောက်တောင် မရဘူး။ နောက် ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းတွေအနေနဲ့လည်း လုပ်ငန်းတွေလုပ်တဲ့အခါမှာ ဆက်သွယ်ရေး၊ သွားလာရေးနဲ့ လျှပ်စစ်မီးရရှိရေး အခက်အခဲတွေရှိနေတယ်။

ဦးစိုးလွင်ငြိမ်း - ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာန ရောဂါနှိမ်နင်းရေး ဒု-ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

"The Ministry of Health doesn't get given enough budget for disease prevention, in comparison to the budget for curing disease. And our staff face challenges from lack of infrastructure when they work, like transportation and access to electricity."

U Soe Lwin Nyein (Deputy Director General, Disease Control Unit, Ministry of Health)

လူထုက ရောဂါတခုခုဖြစ်ပြီဆိုရင် ဒီရောဂါက ဆေးရုံပို့ဖို့လိုတုံ့ရောဂါဆိုတာ သေချာမသိကြဘဲ ဆေးရုံသွားသင့်မသင့်ဆိုတာတောင် ဆုံးဖြတ်ရခက်နေကြတာတွေရှိတယ်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတွေ ဆေးဆိုင်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဥပဒေတွေနဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေဟာ တကယ်တော့ အသက်မဝင်ဘူး.. ဆမ လက်မှတ်ရှိမှ ဆေးခန်းဖွင့်ရမယ်၊ ဆေးရောင်းခွင့်ရှိရမယ် ဒါပေမယ့် အပ်ပုန်း၊ ရမ်းကုဆေးခန်းပြဿနာတွေ၊ ဆေးဆိုင်တွေကနေ အလွယ်တကူဝယ်လို့ရနေတဲ့ ဆေးပြဿနာတွေကိစ္စတွေလည်း ရှိနေသေးတယ်။

ဒေါက်တာ စည်သူဆွေ - ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဆရာဝန်

"When people get diseases, they can't decide whether or not they need to go to hospital, even though some diseases need to be treated in a hospital. Although we have some laws regarding hospitals, clinics and drug stores, in reality, these laws are not effective. According to the law, only people who have an official medical license are allowed to run clinics or have permission to sell drugs. However, there are still many fake clinics and drug stores and people can easily buy drugs from them for their medical treatment."

Dr.Sithu Swe (Public Health Doctor)

သာမန်ပြည်သူလူထုအတွက်က သူတို့ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအတွက် မိသားစုဆရာဝန်တွေနဲ့ သားဖွားဆရာမတွေပဲ အားကိုးစရာရှိတယ်။ ဒီတော့ သူတို့ကို သေချာပံ့ပိုးပေးမယ်ဆိုရင် အခြေခံလူတန်းစားအတွက် ပိုအဆင်ပြေနိုင်ပါတယ်။ နယ်ဘက်ကဆေးရုံတွေမှာဆိုရင် ပံ့ပိုးပေးဖို့မပြောနဲ့ ဆရာဝန်တွေတောင်မရှိဘဲ သူနာပြုတွေပဲရှိတဲ့ ဆေးရုံတွေတောင်ရှိတယ်။

ဒေါက်တာဝတ်မှုန်လှိုင် - အထွေထွေရောဂါကုဆရာဝန်

"For general medical treatment, the public only has to rely on midwives and doctors who are their family doctors. So, if there were better support, then that would be fine for the ordinary people. But in remote areas, there are some hospitals that don't even have any doctors, they only have nurses."

Dr.Wit Mone Hlaing (General Practitioner)